

VAŽEN DOGODEK V OBNOVI MED ITALIJO IN SZ

Sovjetski zunanji minister Gromiko je prispel na uraden obisk v Rim

Prvi pogovor s Fanfanijem - Zunanja ministra sta izmenjala zdravici na slovesni večerji, katere se je udeležil tudi Moro

RIM, 21. — Sovjetski minister za zunanje zadeve Andrej Gromiko se je pripeljal iz Moskve s posebnim letalom na letališče Fiumicino ob 13. uri. Letalo je pristalo pred tribuno za obisk, kjer je Gromiko, katerega je spremljala soproga Lidija, sprejel zunanji minister Fanfanij s soprogo. Na sprejemu so bili prisotni podtajniki zunanje ministrstva Lupis, Zagari in Oliva, sovjetski veleposlanik v Italiji Kozlov, italijanski veleposlanik v Moskvi Sensi, načelnik protokola zunanje ministrstva Roberto, diplomatski svetovalec predsednika republike Pompei, vršilec dolžnosti generalnega tajnika zunanje ministrstva Catalano in drugi funkcionarji Farnesine.

Minister Fanfanij je predstavil sovjetskemu gostu razne osebnosti, ki so bile na plačadi in v dvorani za sprejeme. Sovjetskemu zunanjemu ministru so predložili: ravnatelj prvega evropskega urada zunanje ministrstva Kovaljev, načelnik kabineta ministra Madašev, svetnik Falin, drugi tajnik Adamšin in tretji tajnik Karlov.

Takoj potem se je Gromiko s soprogo odpravil v sovjetsko veleposlaništvo, kjer bo nastanjen med rimskim obiskom.

Popoldne se je Gromiko podpiral na Kvirinalu v častno knjigo.

Ob 17.50 pa je prispel v Farnesino, kjer se je sestal z ministrom Fanfanijem. Pri razgovoru sta bila prisotna italijanski veleposlanik v Moskvi Sensi in sovjetski veleposlanik v Rimu Kozlov.

Ministra sta se dogovorila o delu, ki ga bosta delegaciji opravili jutri, in sta se dotaknili dvostranskih vprašanj, kot tudi najvažnejših mednarodnih vprašanj, o katerih bodo razpravljali med nadaljnjimi pogovori.

Minister Gromiko je sporočil pozdrave predsednika politbiroja Brežnjeva in predsednika vlade Kossiga. Fanfanij se je za pozdrav zahvalil in je pozdravil tudi v imenu predsednika vlade Moro, s katerim se bo Gromiko sestal med obiskom Rima.

Današnji pogovor je trajal pol ura in v pomeni nadaljevanje razgovorov med Fanfanijem in Gromikom iz preteklih letih v Moskvi ter v New Yorku na sedežu OZN lanskega oktobra. Uradno poročilo pravi, da je razgovor potekal v prijateljskem ozračju. Delegaciji se bosta v polnem sestavu sestali v Farnesini jutri ob 10.30.

Ob 20.30 je priredil Fanfanij za čast sovjetskemu zunanjemu ministru svečano večerjo, katere so se udeležili vsi člani sovjetske delegacije. Z italijanskimi strankami so bili poleg Fanfanija prisotni: podpredsednik vlade Moro, ministri Piccoli, Reale, Tremelloni, Bosco, Tolloy, Bo, Corona, podtajnik Lupis in Zagari, veleposlanika Ortona in Toscano, načelnik kabineta Farnesine Marcori, vršilec dolžnosti tajnika Catalano, generalni ravnatelj protokola Kozlov, diplomatski svetovalec predsednika republike Pompei, načelnik vrhovnega poveljstva obrambe Gen. Aloja, guverner Banca d'Italia Carli, predsednik ENI Boldrin in predsednik SNIA-Viscosa.

Ob zaključku večerje je Fanfanij izrekel zdravico, v kateri je omenil prejšnje obiske italijanskih vladnih predstavnikov v Moskvi, ki dokazujejo prijateljske odnose med SZ in Italijo.

Nato je dejal, da tudi ta pomlad rinski dež spominja na oblake na mednarodni pozornosti. Sedaj so narodi in vlade resno za skrbeli zaradi obnove napetosti, ki lahko razpišejo neobilen kapital medsebojnega razumevanja in konvergentnih interesov, ki je bil do sedaj zbran.

Fanfanij je nato omenil voljo Italije, da v okviru svojih zavezništva prispeva h konstruktivnemu razgovoru, ki je v sedanjem mednarodnem položaju že zlasti potreben.

V tem okviru je nato Fanfanij orisal tudi sedanje srečanje v upanju, da pride do pomembnih napredkov. Glede konkretnih vprašanj pa je dejal, da zaradi dolžne diskretnosti in spoštovanja do osebnosti, ki bodo sprejele sovjetskega zunanjega ministra, ne more nič drugega reči.

Sovjetski zunanji minister Gromiko se je nato zahvalil za prisrčni sprejem, govoril o prekratnem popoldanskem obisku Rima in o svoji želji, da bi lahko podaljšal obisk, da bi obiskoval, kar je lepega. Vendar pa se kot pripadnik kategorije, ki jo kličejo državniiki mora predvsem ukvarjati s političnimi vprašanji. Zato je prišel v Rim, da izmenja mnenje z italijanskimi predstavniki in da se na zborovanjih predlagal socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Ob 20.30 je priredil Fanfanij za čast sovjetskemu zunanjemu ministru svečano večerjo, katere so se udeležili vsi člani sovjetske delegacije. Z italijanskimi strankami so bili poleg Fanfanija prisotni: podpredsednik vlade Moro, ministri Piccoli, Reale, Tremelloni, Bosco, Tolloy, Bo, Corona, podtajnik Lupis in Zagari, veleposlanika Ortona in Toscano, načelnik kabineta Farnesine Marcori, vršilec dolžnosti tajnika Catalano, generalni ravnatelj protokola Kozlov, diplomatski svetovalec predsednika republike Pompei, načelnik vrhovnega poveljstva obrambe Gen. Aloja, guverner Banca d'Italia Carli, predsednik ENI Boldrin in predsednik SNIA-Viscosa.

Ob zaključku večerje je Fanfanij izrekel zdravico, v kateri je omenil prejšnje obiske italijanskih vladnih predstavnikov v Moskvi, ki dokazujejo prijateljske odnose med SZ in Italijo.

Nato je dejal, da tudi ta pomlad rinski dež spominja na oblake na mednarodni pozornosti. Sedaj so narodi in vlade resno za skrbeli zaradi obnove napetosti, ki lahko razpišejo neobilen kapital medsebojnega razumevanja in konvergentnih interesov, ki je bil do sedaj zbran.

Fanfanij je nato omenil voljo Italije, da v okviru svojih zavezništva prispeva h konstruktivnemu razgovoru, ki je v sedanjem mednarodnem položaju že zlasti potreben.

V tem okviru je nato Fanfanij orisal tudi sedanje srečanje v upanju, da pride do pomembnih napredkov. Glede konkretnih vprašanj pa je dejal, da zaradi dolžne diskretnosti in spoštovanja do osebnosti, ki bodo sprejele sovjetskega zunanjega ministra, ne more nič drugega reči.

Sovjetski zunanji minister Gromiko se je nato zahvalil za prisrčni sprejem, govoril o prekratnem popoldanskem obisku Rima in o svoji želji, da bi lahko podaljšal obisk, da bi obiskoval, kar je lepega. Vendar pa se kot pripadnik kategorije, ki jo kličejo državniiki mora predvsem ukvarjati s političnimi vprašanji. Zato je prišel v Rim, da izmenja mnenje z italijanskimi predstavniki in da se na zborovanjih predlagal socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Rodezija

NEW YORK, 21. — Odbor OZN za dekolonizacijo je s 19 glasovi in 5 vzdržanimi pozval Veliko Britanijo, naj sprejme vse ukrepe in naj tudi uporabi silo za zrušitev rasističnega manjšinskega režima v Južni Rodeziji. Odbor priporoča varnostnemu svetu, naj nujno upošteva možnost mednarodnih sankcij, ki jih predvideva člen 7 listine OZN, da se izvedejo njegovi sklepi o Južni Rodeziji.

Odbor nato obsoja Južno Afriko in Portugalsko zaradi podpiranja rasističnega režima v Južni Rodeziji.

Ob zaključku večerje je Fanfanij izrekel zdravico, v kateri je omenil prejšnje obiske italijanskih vladnih predstavnikov v Moskvi, ki dokazujejo prijateljske odnose med SZ in Italijo.

Nato je dejal, da tudi ta pomlad rinski dež spominja na oblake na mednarodni pozornosti. Sedaj so narodi in vlade resno za skrbeli zaradi obnove napetosti, ki lahko razpišejo neobilen kapital medsebojnega razumevanja in konvergentnih interesov, ki je bil do sedaj zbran.

Fanfanij je nato omenil voljo Italije, da v okviru svojih zavezništva prispeva h konstruktivnemu razgovoru, ki je v sedanjem mednarodnem položaju že zlasti potreben.

V tem okviru je nato Fanfanij orisal tudi sedanje srečanje v upanju, da pride do pomembnih napredkov. Glede konkretnih vprašanj pa je dejal, da zaradi dolžne diskretnosti in spoštovanja do osebnosti, ki bodo sprejele sovjetskega zunanjega ministra, ne more nič drugega reči.

Sovjetski zunanji minister Gromiko se je nato zahvalil za prisrčni sprejem, govoril o prekratnem popoldanskem obisku Rima in o svoji želji, da bi lahko podaljšal obisk, da bi obiskoval, kar je lepega. Vendar pa se kot pripadnik kategorije, ki jo kličejo državniiki mora predvsem ukvarjati s političnimi vprašanji. Zato je prišel v Rim, da izmenja mnenje z italijanskimi predstavniki in da se na zborovanjih predlagal socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Tito v Brasovu in Ploestiju

BUKARESTA, 21. — Predsednik republike maršal Tito je danes zjutraj skupno z generalnim tajnikom CK KP Romunije Ceausescujem in predsednikom državne svete Romunije Chivu Stoile prispel v Brasov, kjer mu je prebivalstvo tega, po velikosti drugega romunskega mesta, pridelilo toplot in prisrčen sprejem.

Skozi gost špalir ljudstva se je Tito z avtomobilom odpravil najprej v predmestje, kjer si je ogledal veliko tovorno traktorjevo, ki proizvajajo danes 18.500 traktorjev letno, v prihodnjih petih letih pa bo njena zmogljivost povečana na 27.000 traktorjev. Po ogledu tovare, katere organizacija je polnila, si je Tito s soprogo ogledal znamenitosti mesta, med katerimi je stara luteranska cerkev iz 15. stoletja, v kateri je bogata zbirka dragocenih starih preprog, zatem znamenito vinsko klet »Karpatski jelen«, kjer so ga na tradicionalen način pogostili z najboljšim karpatskim vinom.

Po ogledu mesta je gostom deželni odbor KP Romunije priredil v hotelu »Karpati« slovesno kosilo. Po kosilu in kratkem odhodu v planinskim središču Prasovska poljana si je Tito na poti v Bukarešto ogledal še petrolejsko središče Ploesti in veliko rafinerijo nafte, ki predela letno okrog 300 milijone ton nafte v okrog 300 raznih derivatov.

Ob zaključku večerje je Fanfanij izrekel zdravico, v kateri je omenil prejšnje obiske italijanskih vladnih predstavnikov v Moskvi, ki dokazujejo prijateljske odnose med SZ in Italijo.

Nato je dejal, da tudi ta pomlad rinski dež spominja na oblake na mednarodni pozornosti. Sedaj so narodi in vlade resno za skrbeli zaradi obnove napetosti, ki lahko razpišejo neobilen kapital medsebojnega razumevanja in konvergentnih interesov, ki je bil do sedaj zbran.

Fanfanij je nato omenil voljo Italije, da v okviru svojih zavezništva prispeva h konstruktivnemu razgovoru, ki je v sedanjem mednarodnem položaju že zlasti potreben.

V tem okviru je nato Fanfanij orisal tudi sedanje srečanje v upanju, da pride do pomembnih napredkov. Glede konkretnih vprašanj pa je dejal, da zaradi dolžne diskretnosti in spoštovanja do osebnosti, ki bodo sprejele sovjetskega zunanjega ministra, ne more nič drugega reči.

Sovjetski zunanji minister Gromiko se je nato zahvalil za prisrčni sprejem, govoril o prekratnem popoldanskem obisku Rima in o svoji želji, da bi lahko podaljšal obisk, da bi obiskoval, kar je lepega. Vendar pa se kot pripadnik kategorije, ki jo kličejo državniiki mora predvsem ukvarjati s političnimi vprašanji. Zato je prišel v Rim, da izmenja mnenje z italijanskimi predstavniki in da se na zborovanjih predlagal socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik vzhodnonemške e-notne socialistične stranke Walter Ulbricht je ob 20. obletnici ustanovitve stranke izjavil, da bodo na zborovanjih predlagali socialnim demokratom združitev Nemčije na podlagi konfederacije. Dejal je, da je to edina pot, ki še ostane. Pripomnil je, da bi glede gospodarskih možnosti nemške združene države predstavljale tretjo svetovno veličilo.

Zatem je Ulbricht polemiziral z bismarkovimi voditelji in je izjavil, da Vzhodna Nemčija ne more odpreti svojih meja, »ker bi Hitlerjevi generali izkoristili priložnost, da ponovijo, kar se je zgodilo v škodo Avstrije in Češkoslovaške«. Po njegovem mnenju bo treba na sestankih s socialnimi demokrati govoriti tudi o tem. Končno je po zval zahodne Nemce, naj izvajajo posledice iz de Gaullovihih korakov in naj zahtevajo politiko, ki naj bo nemška in ne ameriška. Glede zahodnega Berlina je izjavil, da bi izgubil berlinski zid, če bi ustanovili konfederacijo.

Willi Brandt je napisal članek za dva hamburška dnevnika, v katerem pravi, da ni še gotovo, ali bo sploh prišlo do zborovanja v Chemnitzu in v Hannoveru, ker je treba še določiti številne pogoje in se o njih sporazumeti. Na splošno pa je Brandt poka-

zal pesimizem glede uspešnosti takih zborovanj.

Predsednik liberalne stranke Mende je izjavil, da on in njegova stranka ne postavljata ugovorov proti udeležbi Brandta na omenjenih zborovanjih.

Predsednik v

KRATKA ANALIZA STANJA PRED PRIHODNJIMI VOLITVAMI

Francoska levica v poveljni dobi

V kakšnih pogojih je de Gaulle prevzel vajeti dežele?
Kakšne so perspektive levice? - Je socialistična fronta možna?

PARIZ, aprila. — Vprašanje je, kot se razume, staro, kolikor je stara francoska levica. Od časa do časa se menja le njena formula. Ljudska fronta iz leta 1936 je predstavljala le pomembno izkušnjo, verjetno tudi enega najbolj svetlih trenutkov v zgodovini naprednega gibanja v deželi. Toda po drugi svetovni vojni se je problem pojavil v povsem novi obliki: prvič v moderni zgodovini Francije je tedaj predsednik vlade general Charles de Gaulle pozval komunistično in socialistično stranko, naj delegirata svoje ministre...

Znano je, kaj vse se je potem zgodilo: začetek hladne vojne, razcep v enotni sindikalni organizaciji, spor med KP Francije in nekdanjo stranko Leona Bluma, na čelo katere se je povzpela Guy Mollet...

Spori in trenja v družini francoske levice so priliči prav meščanskim strankam ter brihtnosti, ki so jo njihovi šefi pokazali za sestavljanje tudi najbolj nesmiselnih koalicijskih.

Vlade četrte republike so bile po navadi kratkotrajne, so bile to zveze, ki so bile podobne na hitro skrapljan zaplata, in so zato razpadale pri prvih težavah, na prvem dežju, in so na njihovo mesto prišli podobni, celo isti ljudje, običajni sedaj v druge obleke, s potvornimi brki in bradami. Naloga med levicarije je omogočala leščica, da se ta ves čas izmazuje za krmilom države, da bi na pri tem ob vsaki novi krizi dokazuje, da je nesposobna in da napoveduje brodomol republike, brodomol, do katerega je prej ali slej nujno moralo priti.

Tu in tam, najprej leta 1954, nato leta 1956, je prišlo tudi do neprilakov, zato pa tudi kratkih eksplozij zavesti: Mendescu Francu je uspelo podpisati zavezniški sporazum o miru v Indokini. Toda ko je ga zrušili; Guy Mollet, predsednik vlade nacionalne fronte, ki bi se bila v drugačnih okoliščinah mogla spremeniti v soodno prizmo ljudske fronte, je klenil pred ultraskim demonstrantom v Alžiriji. Namesto miru na jugovzhodni obali Sredozemlja, je izbruhnila vojna nekoliko bolj vzhodno, ob Suez.

Dve izgubljeni priložnosti, dva poloma, o vzrokih katerih se je že toliko govorilo in pisalo, da bi v tem trenutku bilo nepotrebnost storiti kaj več kot ju zabeležiti, omeniti pač, da sta ta dva dogodka pustila pečat političnih razmer četrte republike.

Kaj pa potem? Nato je prišel maj leta 1958: upor polkovnikov in zarota generalov. Francija je bila na robu državljanske vojne. V Alžiriji so fašisti pobijali ne le bore alžirske fronte za nacionalno osvoboditev, pač pa tudi ženske in otroke. Temu so pravili elov na podganca. V Franciji pa so demonstranti proti vojni padali pod streli iz pušk in samokresov. V eni sami noči je 24 eksplozij prebudilo milijone Parizčanov, ki so dremali v prepičanju, da se dežel, ki je pred manj kot dvema stoletji dala vsemu svetu zgled, kako se je treba boriti za svobodo, ne more zgoditi nič.

Zakaj se padali generala Salana tedaj niso spustili na Orly ali na Bourget, ko so ju branile le tri ali štiri čete republikanske garde? Na to vprašanje bodo odgovorili zgodovinarji. Toda tudi brez njihove pomoči se ve, da levica, kljub pripravljenosti republikance, ni znala najti skupnega jezika niti v teh usodnih dneh, ko se je dim že spreminjal v plamen.

Na sceni se ponovno pojavlja general de Gaulle. Njegova vrnitev je bila sprejeta kot neke vrste »prejeto naloga«. »On je predstavnik desnice«, — ga je obtoževal de levica. »Prišel je, da bi nas uničil!« — so vpili ultrasi. Opirajo se zdaj na desnico, drugič na levico je de Gaulle podpisal smrtno obsodbo četrte republike in njene ustavni nestabilnosti. Sklepi, ki je evanjski sporazum z neodvisno Alžirijo in pri tem tvegalo novo državljansko vojno, v kateri bi bilo 800 tisoč Francozov, ki so se vrnil iz severne Afrike, mogli odigrati vlogo Hitlerjevih SA-čet.

Ustvaril je peto republiko. In vankrat, ko se je znašel pred na videz nepremostljivimi težavami, je pozval ljudstvo k referendumu. Da ali ne — za peto republiko? Da ali ne — za mir v Alžiriji? Da ali ne — za de Gaulle?

Večina ni bila vedno ista, toda rezultat je bil vedno isti — da! Del levice, ki je bil solidaren z njegovo politiko dekolonizacije in zatiranja fašistične zarote, mu je nudil podporo. Mirni meseci 16. pariskega okraja, ki so bili nezadovoljni s tem videzom generalove politike, so prav tako glasovali zanj, kar je po sebi »tistega, kar bi moglo priti po de Gaulle«.

Po mnogih nevihtah je ladja vendar zaplula v bolj mirne vode. V luko je priplula v času, ko se je začela kampanja za nove predsedniške volitve. Novi teški frank je bil udoben sedel na mestu, na katerem so se že nekaj let kotali lahki franki.

Prvič po desetih letih (gre za nacionalno fronto) se je pri levici prebudi stari refleks. »Glasujem proti osebnemu sistemu vlade!« — se je glasilo geslo, okoli katerega bi se bili morali strniti republikanci. Prvi poskus sporazuma glede kandidiranja nekega politika,

čigar ime bi bilo sprejemljivo za vsakogar, je propadel. Gastone Defferre se je bil preveč trdno oklenil desnih položajev socialne demokracije, da bi mogel računati na podporo komunistov, brez katerih je sam termin »francoska levica« izgubila vsak smisel. Nato je bil najden kompromis: François Mitterrand. Ko pa so francoski volivci stopili na volišča, so glasovali za de Gaulleja tudi mnogi, ki bi bili sicer, v drugih okoliščinah, glasovali za ljudsko fronto.

Ohrabren s podporo nove večine je general začel izvajati tudi svojo zunanjo politiko. Prvo, kar je storil, je bilo to, da je najvil svoj obisk v Moskvi in ne v Washingtonu. Drugo, da je izročil pisano odpoved severnoatlantski zvezi. Socialisti, del radikalov in skrajna desnica so ob tem obnemeli. Go-listi, levi zedinjeni socialisti in

komunisti so se postavili na njegovo stran. Se enkrat se je razpored na francoski politični fronti popolnoma sprevrgel.

April 1966: Francoze začena preganjati preplah parlamentarnih volitev, ki bi se morale vršiti v začetku prihodnjega leta, morda tudi malo prej. Vlada premiera Pompidouja se je pogaja z demokratičnimi republikanci; Jean Lecanuet, proizvod reklamne kampanje nekega velikega podjetja, ki je pravkar sklenilo sporazum o lansiranju kandidata unije za novo republiko, vedno bolj javno kaže simpatije do Defferre in ne izključuje možnosti aranžmajev z levim ali desnim centrom; Mitterrand in njegovi prijatelji pa pripravljajo nov vojni načrt, ker se zavedajo, da bodo brez podpore KPPF vojni izgubili; komunisti pozivajo vso levico, naj sprejme

skupni program; Mendes-France, ki se mu vsi (razen skrajne desnice) močno dobrokajo, je po svoji turneji po ZDA začel pripravljati politični načrt, ki ga bo javnosti odkril konec tega ali v začetku prihodnjega meseca.

...Kaj se je zgodilo s francosko levico? Ji bo uspelo združiti se pred volitvami? Ali bo sploh ostalo pri dosedanjih oblikah strankarskih koalicijskih, ali se bo na nov videz predvolilne ali povolilne borbe? Obstajajo možnosti za uresničevanje socialistične fronte? Kakšne so dejanske perspektive levice? Kje je v vsem tem mesto generala de Gaulleja? Kakšno vlogo bodo mogli imeti tako imenovani levi golisti? S kom se da in s kom se ne more računati?

Na vsa ta vprašanja bo treba v kratkem odgovoriti.

LEON DAVICO

PISATELJ NORMAN MAILER O JOHNSONOVIM POLITIKI V VIETNAMU

«Tehnološko najbolj razvita država sveta je postala najbolj krvava»

Zakaj so ZDA zadnjo vojno dobile in je hkrati niso dobile - Kdo ima danes vajeti ZDA v rokah - Strah pred komunizmom in njegove posledice



Na južnovietnamskih bojiščih ima tudi ameriška vojska vedno več žrtev. Zato se Američani doma sprašujejo, čemu vse to

Ameriško »stopnjevanje navzgor« se nadaljuje. Težki bombniki so se pred dnevi približali sami prestolnici Severnega Vietnama. Nevarnost katastrofe se torej veča. Hkrati s tem pa se veča tudi odpor samih Američanov proti Johnsonovi politiki v Aziji in še posebej v Vietnamu. Avtor znamenitega romana »Goli in mrtvi«, ameriški pisatelj Norman Mailer je imel pred nedavnimi pred študenti kalifornijske univerze govor o Johnsonovi politiki v Aziji. Njegov govor je neka radijska postaja celo prenašala, vendar pa

le za nekaj minut, kajti neposredno oddajanje je bilo nepriljubljeno prekinjeno. Zakaj, je razumljivo. Toda londonski list »Peace News« je kmalu zatem objavil nekaj odlomkov iz tega govora, med katerimi tudi naslednje:

«Amerika je bolna. Ze dolgo je bolna. Pri nas se ni nič razvilo organsko. Nikoli nismo premagali depresije. Mi smo sledeči 1941. leta stopili v vojno in te vojne nismo nikoli dobili, nismo je dobili v naši zavesti, nismo je dobili kot ljudje. Ne, nismo je.

Mi smo vojno dobili le kot vir za njeno oskrbovanje. Mi še sedaj ne vemo, ali smo enakovredni Rusom. Mi smo vojno formalno dobili, dejansko pa je nismo dobili, ker je nismo dobili v našem najglobljem bistvu.

Mi prav tako nismo imeli prave konjunktive. Imeli smo le mrzlico. Postali smo bogati s pomočjo nečesa, za kar sta dve razlagi: dobili smo jo s pomočjo hladne vojne, toda, ali je do hladne vojne prišlo zato, ker je komunizem brez gospodarskih temeljev zares ogrožal našo svobodo, ali pa zato, ker bi kapitalizem v vojni ne mogel preživeti? Ali pa iz obeh razlogov skupaj? Kdo ve?

Nekje sredi tega je zagonetka: ali je Amerika res tako izredna dežela, ali pa smo mi preklesti? Ako pomislimo na komunizem, se moramo vprašati, ali smo preklesti, kajti mi še nismo staknili ali odkrili komunistične nevarnosti. Imamo svojo tajno policijo in neko nevidno vladno, ki je tako močna, da lahko zasledimo Lumo. Preganjali smo komuniste vse od vrha najvišjega nebotičnika pa vse do najglobljega rudnika premoga, kljub temu jih nismo našli nikoli.

Imeli smo celo neko črnsko revolucijo, v katero nismo verjeli. Imeli smo jo, ker si (to je dejanski razlog) nismo mogli dovoliti, da bi v Afriki in Indiji, v Južni Ameriki in na Japonskem,



Na Krasu je že prava pomlad (Pogled na Stanjel) (Foto M. Magajna)

v Vietnamu, na Filipinih ali v kateri koli drugi siromašni deželi izgubili svoje pristake. Znašli smo se sredi svetovne tekme proti kolektivni predstavi o Rusih, črnskeemu državljani pa smo morali dati državljanske pravice, ker bi se sicer Afrika obrnila k Marzu...

Javno smo se formalno trudili za ustvarjanje neke »velike družbe«, »velike družbe« tekočega traka in pilul, originalne in slabe arhitekture, psihoanalize, avtomobilskih cest, astronavtov, cepelneja, in korpusa miru, torej tiste »velike družbe«, ki more majhnim mestecem v Iowa nuditi le zmehnjeno koruzo in napravit, da cenzura izgine, ki pa ne more preprečiti, da bi z vsakim človekom manipulirali po mili volji vse od zibelke pa do groba.

Ob misli na to in takšno »veliko družbo« se je prebujala že zadremala spaka modernega življenja — tehnološko najbolj razvita država civiliziranega sveta je nenadoma postala najbolj krvava in preliva kri in sežiga mejo azijskih kmetov, ki jih ni nikoli videla. Dvajset let so Pentagon držali na usdah. Tudi poprečna predsednika kot sta bila Truman in Eisenhower, sta znala preprečiti, da bi generali zavladali nad državo.

Johnsonu to ni uspelo.

Zaradi malodušja ali prikrite umske omejenosti je sklenil poslušati svet svojega vojaškega stroja, svet triumvirata vrhovnega glava, ministrstva vojske in tajne službe, tiste obveščevalne službe, ki je poleg drugih omenjenih vrednih akcij planirala tudi invazijo v Zaliv svinj (Kuba, op. ur.) in estopnjevanje navzgor v Vietnamu. In Johnson je s tem soglašal.

Rutinizirani politik je spoznal, da je država bolna. In edino zdravilo proti temu je našel tam — daleč, kjer ropotajo bombe in kjer požari nikoli ne ugasnejo, zdravilo je našel v tem, da nam je vsilil skrbni vojne, katere konec se ne more videti...

In vendar je pred vsemi temi še najvažnejše vprašanje, vprašanje pobujanja komunizma. Moglo bi se pri tem reči: kaj ni možno, da smo mi z vsemi svojimi napakami še manj hudobni od komunistov, kaj ni možno reči, da smo zaščitniki civilizacije, da so oni in ne mi barbari, ki želijo civilizacijo uničiti?

Ko bi bilo to res, bi se iz tega moglo sklepati, da je treba Kitajce ustaviti in z bombami uničiti njihove bombe. Toda jaz vem le eno: življenje, vprašanje samega obstoja spremeni bistvo stvari. Ena nepravilna, neprimerna, najprimernejše zdelo in vendar ne bo prav. Neupravičena ljubosumnost.

STRELEC (od 23.11. do 20.12.) Na delovnem področju kako trenutno zadovoljenje, vendar noben poseben rezultat. Miru se potrebni.

KOZOROG (od 21.12. do 20.1.) Pripravi se na presenečenje pri delu. Nekdo bi se rad z vami posalil. Ne nasedajte.

VOĐNAR (od 21.1. do 19.2.) Po datki, ki ste jih dobili, niso najbolj točni. Vaša trdnost v čustvih bo primerno poplačana.

RIBI (od 20.2. do 18.3.) Okoliščine kažejo, da boste uspeli tudi tam, kjer niste pričakovali. Ne dopuščajte dvomljivih razmerij.

SKORPIJON (od 24.10. do 22.11.) Ukrepali boste tako, kot se vam bo

nepoštena vojna spremeni v spako tudi tisto, kar je v nekem narodu najboljše in pokliče na dan vse strahote.

Komunisti bi mogli osvojiti vse narode, razen našega. In mi bi bili še vedno obvarovani in gotovi, če bi naši cilji bili bolj zgovorni, izraziti, kajti nasproti straholam atomske tojne nam preostaja vendarle košček varnosti: v bodoče določena velika sila ne more biti uničena, če tudi s... ne uniči napadalca. In narobe: nobena državna ideologija ne more zavladati nad devetimi desetimi sveta, če se tudi sama iz temeljev ne spremeni.

Zato pravim: prenehajte s hladno vojno! Polegnimo svoje meje v okvire, ki jih moremo držati in ki bi jih bilo treba držati. Dopolnite, da komunizem pride v tiste dežele, kamor žel priiti. Ne dopustimo pa, da se naša vsebina zdrobi ob poskusih, da zadržimo zase vse narode, posebno siromašne in nerazvite, s katerimi nas ne veže nič drugega razen njihovo globoko sovražnost do nas...

Vjudno vabimo na odkritje spominke plošče slovenskemu slikarju JOSIPU TO. MINCU (1790-1866). Odkril jo bomo ob stoletnici slikarjeve smrti v nedeljo 24. aprila 1966 ob 10.30 na Gradšču nad Prvačino.

Slavnostni govor bo imel akademik, univerzitetni profesor dr. Francé Stele.



PETEK, 22. APRILA 1966

Radio Trst A

7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.30 Variacije na slov. motive; 11.35 Radio za šole; 11.55 Pevci in ansambli; 12.15 Pomenek s poslušalci; 12.25 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasbeno potovanje; 17.00 Tipični ansambel Bonadaj; 17.25 Radio za šole; 17.45 Pesem in ples; 18.00 Ne vse, toda o vsem; 18.15 Umestnost in prireditve; 18.30 Opera v obeh listovih; 19.00 Zbor »Antonio Illeggeri«; 19.15 A. Stefančič: »Umetni skladatelj«; 19.30 Glasbeni kontrast; 20.00 Sport; 20.35 Gospodarsko in delo; 20.50 Orkester Saffred; 21.00 Koncert operne glasbe; 22.00 Benedetto Croce in idealistična struja v Italiji; 22.15 Pionisti Cramer; 22.30 Variacije v jazzu; 23.00 Romance.

Trst

12.05 Plošče; 12.25 Tretnja stran; 13.35 Zbor Seghizzi; 13.50 Knjižne novosti; 14.00 Skladbe trških skladateljev o odprdnem glasbanju; 14.20 P. A. Quarantotti Gambini; 14.30 Pacchiorijevi solisti.

Koper

7.15 Jutranja glasba; 8.00 Prehoda; 11.00 Pesmi; 11.30 Danaj; 11.55 Plošče; 12.00 in 12.55 Glasba po željah; 13.40 Melodije; 14.00 Popularne skladbe; 15.00 Zbor RTV Ljubljana; 15.45 Vesele in poskočne; 16.00 Kulturni zapiski; 16.20 Operni koncert; 17.00 Danasnja tema; 17.10 Prijatelji; 17.45 Danes se peje tako; 18.00 Prenos RL; 19.00 Sport; 19.30 Prenos RL; 22.15 Klavirist Duane Eddy; 22.35 Mali večerni koncert.

Nacionalni program

8.30 Jutranji pozdrav; 9.10 Strani iz albuma; 9.35 Zdravniško mnenje; 9.45 Popevke; 10.10 Verba; 10.25 Pevci; 10.30 Sola; 11.30 Melodije; 11.45 Plošče; 12.05 Za vsakogar nekaj; 13.30 Dva glasova en mikrofon; 15.15 Filmske in gledališke novosti; 15.45 Gospodarska rubrika; 16.00 Spored za najmlajše; 16.30 Simfonistična glasba; 17.55 A. Fogazzaro: »Utrdila di Ernest Torrance«; 18.30 Skladbe ital. skladateljev; 19.10 Oddaja za delavce; 20.25 Junaki morja; 21.00 Simf. koncert.

II. program

8.00 Jutranja glasba; 9.00 Poje Fred Bongusto; 10.35 Nove pesmi; 11.05 Vesele glasbe; 11.40 Skladbe za orkester; 12.00 Zvočni trask; 14.00 Pevci; 14.45 Za prijatelje plošče; 15.00 Plošča za poslušalce; 16.00 Rapsozija; 17.35 Poljudna enciklopedija; 18.35 Enotni razred; Kratka zgodovina Afrike; 18.55 Vsi izbranci; 20.00 Večerna glasba; 21.00 Dunajska plesna glasba; 21.40 Glasba v večeru; 22.00 Jazz.

III. program

18.30 Glasbeni pregled; 18.45 Bachova sonata št. 1; 18.55 Prejeli smo; 19.15 Ital. periodični tisk; 19.30 Koncert; 20.40 Clemen-ti in Chopin; 21.20 Dubois: Francoska usila, Ibert: Histories; 21.50 Avtomobilski promet v mestnih središčih; 22.30 Chavezova lica; 22.45 A. Campanelli: »Cento-cinquanta la gallina canta«.

Slovenija

8.05 Operna matineja; 8.55 Pionirski tednik; 9.25 Domače viže; 9.35 Lesjak: Putka noče v vodo;

modni kotiček Novi modeli ženskih čevljev so lepi in udobni

Na turinski razstavi so poleg čevljev pokazali tudi nove torbice, ki ne bodo več majhne

Ženski čevlji z zelo širokimi petami in oglatih oblik so že zapisani poabi. Te novice bomo prav gotovo vsele vse, ki so nas izložebe s takimi čevlji, ki smo jih morale gledati skoraj leta dni, kar bo dele v oč. Čevlji z debelo peto so imeli neverjetno le zelo kratko »življenjsko dobo« in po našem je to kar v redu, saj so se pojavili tako ne pričakovano in nenapovedano, da so presenetili ne samo vse tiste, ki so bile navdušene nad čevlji z izredno tanko peto, temveč tudi tiste, ki so bile za bolj zmerne pete, a seveda ne za take, v katerih se je noga zdelo bolj pohabljena kot normalna. Pojav teh ortopedičnih in estetsko zelo malo privlačnih čevljev je bil tako nenaden, da je presenetil ne samo vse ženske svet, temveč je presenetil še posebno vse tiste kupce raznih evropskih pa tudi prekomorskih držav, ki so bili že leta in leta stalni odjemalci italijanskih čevljev in to zaradi tega, ker so smatrali te za najlepše in najbolj elegantne.

Moda čevljev s široko peto in oglatih oblik je bila tako kratka, da ji niso mogli dati modni ustvarjalci niti posebnega imena. Spominjale se jih bomo samo kot čevljev, ki nam niso bili všeč in ki smo jih le s težavo kupile, če smo bile na to že primorane. Torej čevlji s široko peto niso več v modi, a tudi čevlji s tankimi petami ne bodo prišli zopet na površje. Moda se je oddaljila za drugo steno. Odločila se je za srednje široke pete ter za čevlje sicer bolj udobnih in širokih oblik, a vendar mnogo bolj elegantne in nežne.

Nove modele za letošnjo žensko modo so italijanski industrijski čevljev prikazali prav te dni v Turinu na posebni razstavi, ki si jo je ogledalo izredno veliko število obiskovalcev, predvsem pa zelo veliko kupcev. In vsi so bili z novimi modeli zelo zadovoljni. Ženske zato, ker so novi čevlji res praktični in udobni, a tudi zelo lepi in elegantni ter bodo brez domoa vsako nogo polepsali; kupci pa zato, ker bodo s svojimi nakupi zadovoljili svoje odjemalce in s tem utrili v njih zaupanje do italijanskih čevljev, ki ga je moda čevljev širokih oblik zelo omajala.

Na razstavi v Turinu so podelili najboljšim razstavljavcem celo nekatere Oskare, kar pomeni najvišje priznanje, ki so ga lahko italijanski industrijski dosegli. Moderni čevlji, ki so jih modni dopisniki tako imenovali s skupnim imenom »Mladost«, imajo v glavnem bolj nizke pete, od aveh pa do štirih centimetrov, samo pri večernih čevljih so pete nekoliko višje. Pete so zmerne široke, oblika je udobna, pri športnih čevljih nekoliko širša, pri elegantnih pa ožja. Modne barve bodo letos bela in črna ter druge kombinacije bele z raznimi pastelnimi barvami. Izredno v modi bo tudi beige barva za večerne priložnosti pa zlata.

Razstava v Turinu pa ni prikazala samo čevljev, temveč tudi ženske torbice. In tudi pri teh moramo ugotoviti povratek k tradicionalnim oblikam, ki težijo za tem, da je torbica sicer elegantna, a tudi praktična. Tako so povsem izgubile izredno majhne oblike torbice, ki tudi zelo veli-

kih torbic ni bilo videti. Namesto teh je bilo na turinski razstavi videti vrsto elegantnih torbic, zmernih oblik, ki se tako v obliki, kot tudi v barvah skladajo z modo čevljev, kot tudi z letošnjo modo ženskih oblačil. Tudi torbice so različnih barv in seveda tudi različnih oblik, predvsem pa so na prvem mestu belo-črne in beige torbice, ki se bodo še najbolj prilagodile poletni garderobi. Tudi za torbice so prejeli mnogi industrijski nagrade, če bolj pa so bili verjetno veselji tega, da so sklenili s kupci že številne ugodne pogodbe.

IZ UMETNOSTNIH GALERIJ

Raphael Sota

v »Feltrinelli«

Predlanskim so na beneškem bienalu v paviljonu Venezuele vzbujale gotovo največje zanimanje programatične ustvaritve Jesusa Raphaela Sota, zlasti delo »Rdeča lestva«, katere klini so pri premikanju gledalca navidezno begali navzgor in navzdol. Sedaj bi si podobna dela mogli ogledati na Sotovi razstavi v galeriji Feltrinelli. Prikazanih je nekaj primerov, ki objasnjujejo njegovo razvojno pot v zadnjih štirinajstih letih do najnovejših izpopolnjenih domislekov Sotove iznajdljivosti v optičnem varvanju.

List z zeleno-črnimi lisami iz leta 1952 kaže poskušni zametek. Naslednjo letnico nosi list s krogom, kjer se že pojavlja nihajoča prostorska žica, ki postane bistvene važnosti v dokončni izvedbi v delu »Vertikala z rdečo točko« iz leta 1955. V njem se ob premikanju gledalca tanka žica širi in postaja stekleno prozorna. V tem letu doseže Sota še dva ustvarjalna viška s »Spiralno« in »Kinetičnim likom«. V prvem dobivamo vtis, da se ekscentrično ovalne elipse spiralnoro vrte, v drugem pa da mozičasto sestavljene plošče z raznobirami niti oporednici ustvarjajo domnevne mrežaste vzorce. To so bolj zapletene tridimenzionalne sestave, kot tudi tista v obliki črne skatle z vodoravno nihajočima palicama.

Opazna pa je napor, kako doseči navidezno gibljivost na dveh dimenzionalnih ploščah, kot je to uspelo Alvariju s posebno obdelavo kovinskih plošč. To vidimo v nekaterih litografijah, ki so izpeljane iz najnovejših poskusov, kjer temni kvadrati, vsi pri prostagim ozadjem gostih napuščic, utripajo s stranskimi stranicami, čim se ob njih gibljejo. Te vrste umetnosti, ki ne naše umetnikovih rok z barvami in ga ne spravlja v ustvarjalne ekstaze, ker je umsko pojopje na, sicer gre skozi gledalceve oči, a se ne pogreže do srca, ker običi v območju razuma.

Sotova razstavna dejavnost, kot navaja katalog, je izredno obilna. Ni ga skoro važnejšega mesta na svetu, kjer bi ne že seznanjal javnosti s svojo programatično umetnostjo. MILKO BAMBIC

BIOMETEOROLOGIJA - SPECIALIZACIJA NA INTERNI KLINIKI V KRAKOVEM

Od pred nedavnimi je krakovski časopis »Dziennik Polski« začel objavljati kaj nenavadna meteorološka poročila, ki bi nepočetnega lahko celo privedla v zmotu. Takole ali podobno je v letih zapisano: »Pospešena reakcija, zmanjšana pozornost. V popoldanskem urah razdraženost... Upočasnjena reakcija, oslabljena pozornost, zaspanost. Možnost motenj v krvotoku... zmanjšati hitrost. Motnje kar zadeva dušna prisotnost, povečana čista razdraženost...«

Vpliv vremena na psihično stanje ljudi, posebno tistih, katerih živni niso v redu, a tudi onih, ki imajo kako srčno bolezen ali motnje v krvotoku, je že davno znan. Ta pojav je bil in je še predmet skrbnega proučevanja učenjakov v številnih deželah, obenem pa se zapovrstjo opravljajo tudi najrazličnejši poskusi, da bi se pridobile izkušnje uporabe v praksi. V Sovjetski zvezi, Zahodni Nemčiji in še nekaterih deželah, že dal časa objavljajo tako imenovane biometeorološke prognoze. V njih se, postavimo na srca bolnim svetuje, da določena dne ne zapuste stanovanja, da se manj gibajo ali da ostanejo v postelji. Te prognoze sestavljajo skupaj zdravstveni in meteorološki.

Statistični podatki med drugim pravijo, da so dnevi, ko je število srčnih napadov večje, oziroma, ko se tudi število samomornov poveča. Podobno je tudi s prometnimi nesrečami, pravijo strokovnjaki.

S proučevanjem teh pojavov se je začela ukvarjati tudi biometeorološka postaja interne klinike v Krakovu. Pred nedavnimi je

v tem pogledu začela sodelovati tudi s milico krakovskega vojvodstva. Cilj, ki se ga s tem želi doseči, je ta, da bi se v promet vnesla večja varnost.

Ko se, namreč, začne približevati fronta nizkega pritiska, je celo pri popolnoma zdravih ljudeh opaziti upočasnjenje refleksov, zmanjšanje pozornosti itd. Ko se pojavi fronta visokega pritiska, pa je pri ljudeh opaziti povečano razdražljivost, nagelnejo k prepričam in spopadom, a prav tako tudi oslabljeno pozornost.

Biometeorološka postaja interne klinike in poveljstvo milice v Krakovu, pa zdaj vsakodnevno izdelata biometeorološko poročilo, ki ga nato, po časopisju radiu, odpošljejo tudi milicijskim postajam ter večjim transportnim podjetjem zaradi opozorila voznikom. Miličnikom se tega dne dajo tudi ustrezna navodila in napotila, kako morajo postopati in na kakšno razpolo-

ženje bodo naleteli. Če se, na primer, predvideva razdražljivost, se miličnikom priporoča, naj bodo njihovi posegi kratki in konkretni ter naj se ne spuščajo v »edne diskusije« s kršilci prometnih predpisov. Prav tako naj se izogibajo vseh odvečnih pojasnevanj.

Se prvi mesec omenjenega sodelovanja je prinesel prav dobre rezultate. Ugotovljeno je bilo, da se je v dneh slabšega razpoloženja zmanjšalo tako

Goriško-beneški dnevnik

SEJA ODBORA TRGOVINSKE ZBORNICE

Ing. Rigonat odpotuje v Budimpešto kjer bo imel gospodarske pogovore

Dežela bo z milijardo lir postala član družbe Autovie Venete

Pod predsedstvom inženirja Rigonata se je sestel odbor trgovinske zbornice. Sprva je predsednik poročal o stikih, ki obstajajo med zbornicami in deželimi odbornicami za industrijo in trgovino, potem pa je odborniki seznanili z dnevnim redom skupščine konzorcija za industrijski razvoj Trizica, h kateremu bodo pristopili novi člani ter podvojili glavno: s tem pa se ne bo spremenila večina, ki pripada ustanoviteljem.

Predsednik je nato dejal, da bodo na bližnji skupščini vključili v družbo Autovie Venete tudi deželo, ki bo vplačala milijardo lir ter bodo temu primerno spremenili sestavo upravnega sveta. V kratkem bo predsednik odpotoval v Budimpešto, kjer se bo pogovarjal z gospodarskimi predstavniki te države, s katero imajo poslovne zveze goriški operaterji.

Odborniki so ob koncu seje izbrali svoje zastopnike v tehnične deželne odbore, odobrili so obračun uprave proste cone za leto 1965 ter letošnji proračun pokrajinske konzorcija za pogodbovanje.

VESTI IZ TRIZICA

Avtomobili morajo imeti mednarodno značko

Okrajni sodnik v Trizicu je večer obšel jugoslovanskega avtomobilista 31-letnega Iva Lipovnika iz Mororja na 10 tisoč lir globe in plačilo sodnih stroškov, ker so ga meseca marca lani prenesli na cesti v Trizicu, ko je vozil avto ki ni imel znaka «YU» ki je mednarodni znak za Jugoslavijo in ga morajo imeti vsi avtomobilisti kadar vozijo v inozemstvu.

Ker je prehitel varno desni je bil

Kino

Gorica

VERDI. 16.00: «Matt Helm — il si-lenziatore», Dean Martin in D. Lavi; ameriški kinemaskopski film v barvah; mladini pod 14. letom vstop prepovedan; zadnja ob 22. uri.

CORSO. 17.15: «Miraggi», G. Peck in D. Baker. Ameriški črno-beli film; mladini pod 14. letom prepovedan.

MODERNISSIMO. 16.15: «Svegliati e uccidi», Robert Hoffmann, Lisa Gostani in Gian Maria Volontè; italijanski barvni film; mladini pod 18. letom vstop prepovedan; zadnja ob 22.30.

VITTORIA. 17.15: «Mi vedrai tornare», Gianni Morandi in E. Wu; italijanski črno-beli film.

CENTRALE. 17.15: «La valle del bruto», Rod Cameron, Barbara Britton; črno-beli ameriški film.

Trizic. AZZURRO. 17.30—22.00: «Dimensione della paura», Maria Schell in I. Turin.

EXCELSIOR. 16.00—22.00: «La spia del due volti», R. Vang; barvni film.

NAZIONALE. 17.30—22.00: «I grandi condottieri», A. Gesslink in R. Neru; barvni film.

PRINCIPE. 17.30—22.00: «Gli eroi di telemark», R. Harrison in Kirk Douglas; barvni kinemaskopski film.

Ronke. RIO. Zaprt.

EXCELSIOR. 19.00—21.30: «I mostri», Ugo Tognazzi in Vittorio Gassman.

DEZURNA LEKARNA

Danes ves dan in ponoči je odprta v Gorici lekarna S. GIUSTO, Korzo Italija št. 244, tel. 35-38.

25. t. m. ob 10. uri bodo v Trizicu ladjedelnici ob prisotnosti predstavnikov oblasti slovesno izročili vojaškim oblastem novo topničarko «Saetta».

Med njimi je bil tudi 26-letni Vito Makuc iz Pevme, (na novi ulici) 5, ki je bil obtožen, da je pri prehitetju vlačila za železniške vagonne na Trziški cesti s svojim tovrnjakom povozil rezervnega oficirja Luco Landuccija. Dogodek se je pripetil dne 24. aprila lani ob 7.30 zjutraj na Trziški cesti, v bližini vojašnice Montesanto. Makuc je vozil tovrnjak Essatsu v smeri proti letališču, ter je hotel prehiteti vlačico tovrnjakov vagonov podjetja Caprare, ki je vozil zelo počasi. Na nasprotni strani pa je bilo par kiralnih avtomobilov. Pri enem od teh je tovrnjak zadel omejenega rezervnega oficirja, ki je bil v družbi s svojim kolegom ter mu prizadel poškodbe za katere so mu morali zdraviti 7 mesecev ter mu je ostala poškodovana desna noga, ki je prišla pod kolo tovrnjaka.

Obtoženec je izjavil, da je Landuccij prisel najbrž med parkiranimi avtomobili s pločnika, ker se je kar nenkrat pojavil na cesti. Zato so del krivde pripisali tudi njemu. Sodnik je Makuca obsodil na plačilo globe 140 tisoč lir in stroške, tega pogojno in brez vpisa; poleg tega so mu odvzeli vozno dovoljenje za 6 mesecev. Na račun odškodnine civilni stranki bo moral plačati 400 tisoč lir in za sodne stroške iste še drugih 95 tisoč. Civilno stranko je zastopal odv. Cosas; branilec odv. Pedroni.

Pri drugi razpravi so obravnavali zadevo 20-letnega Ferruccia Bernardisa iz Ul. Campagnuza 90 in Stanleja Stanislava Nanuta iz Stanleja, Mihaelova Ul. 105. Gre za prometno nesrečo dne 21. februarja lani ob 18.50 v Mihaelovi ulici pri hiši št. 107. Tam je Nanut manevriral tovrnjak 615, ki ga je z ritemsko vožnjo hotel spraviti skozi dvojni vrata št. 107. V tem je privozil na lambrati 125 Bernardisa, ter se zaletel v tovrnjak s tako silo, da je prebil karoserijo in ranil celo Nanuta v kabini. Oba so odpeljali v bolnišnico, kjer so jo moral Nanut zdraviti 30 dni, Bernardis pa 14 mesecev ter je ostal sepat na levi nogi.

Ker je Nanut ustavil svojo tožbo proti Bernardisu in sta se s tem

obtožila, ki pri svojih občinah niso prešli volilnih potrdil, naj se zaslajo pri pokrajinski komisiji za

obtožila, ki pri svojih občinah niso prešli volilnih potrdil, naj se zaslajo pri pokrajinski komisiji za

obtožila, ki pri svojih občinah niso prešli volilnih potrdil, naj se zaslajo pri pokrajinski komisiji za

obtožila, ki pri svojih občinah niso prešli volilnih potrdil, naj se zaslajo pri pokrajinski komisiji za

S seje pokrajinskega odbora

Nakazanih 100 milijonov za pristanišče v Trizicu

Na zadnji seji pokrajinskega odbora so z zadovoljstvom sprejeli na znanje sporočilo iz Rima, ki ga je poslal minister za javna dela Mancini, da je odredil prispevek 100 milijonov lir za gradnjo prvega odseka zunanjih pomolov v trziškem pristanišču in za tlakovanje prostora pri novem operativnem obrežju. To je ukrepanje v odgovor na večkratne zahteve pokrajinske uprave, ki je tudi preteklega januarja posredovala v Rimu v tem smislu.

Med številni ukrepi upravnega značaja, so odborniki na seji odobrili tudi oddajo del za ogrevanje naprave v poslojpu državnega arhiva, za kar bodo potrošili nekaj nad 2.5 milijona lir.

Dnevnu redu občinske seje v Gorici, ki bo danes ob 18. uri, so pristavili še dve točki: občina bo zahtevala deželni prispevek za preureditev otroškega vrta v Co-delljevi ulici ter šolskega poslojpa v Ul. sv. Mihaela št. 95, kjer je otroški vrtec.

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

Najem posojila 3 milijonov lir za kritje najnujnejših izdatkov

Sklep o nagradi županu - Pomanjkljivosti na cestah in pri vodovodu

V soboto se je v števerjanu sešel občinski svet, na katerem so obravnavali dnevni red, sestavljen iz štirih točk. Najprej so odobrili najem posojila v znesku 3 milijone lir pri goriški hranilnici po 8 odstotkov, da bo županstvo lahko kos finančnim izdatkom. Nato so sprejeli nov sklep o nagradi županu za leto 1966. Sklenili so, da mu izplačajo po 10.000 lir na mesec. Občinski svet je pred časom sprejel drugačen sklep, s katerim je bila nagrada nekoliko višja, da bi bila v skladu s časom, ki ga župan vlaga v opravljanje občinskih poslov, vendar je prefektura prvotni sklep razveljavila.

Nato so konglobirali plače občin. Sklenili so, da v bistvu ne prinašajo občinski upravi nobenih dodatnih stroškov. Ob koncu se je

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

Prva obletnica obstoja Brega

22. april 1966. Ta datum predstavlja važno prelomnico v športnem življenju slovenske manjšine in predvsem mladine v Bregu. Pred letom dni so ustanovili SD BREG, ki je v prvem letu svojega delovanja preseglo vsa pričakovanja in združilo večino mladine v Bregu.

Vsem podpornikom, simpatizerjem in atletom iskrena zahvala za njihovo nesebično delo in navljanje.

UPRAVNI ODBOR ŠPORTNEGA DRUŠTVA BREG

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu

S seje občinskega sveta v števerjanu